

Presba o povelení k vyučení řemeslu soukennickému:

List Jana Myškeřika z Velké hraběnce strážnické z r. 1700.

Vysoce Urozená Svatey římské Říše hraběnko a mně Mylostivá Pa-
ní, paní!

K Vaší Vysoce Urozeney Hraběcí Milosti poddaně k nohám s tímto
uniženým Memoriálem padám a jakožto svou Milostivou a dědičnou
Paní ,Paní pokorně žádám, že by z lásky mateřské ráčili milesti-
vě dovolit na řemeslo ^usoukennické Jiříkovy, vlastnímu synu Jana
Tomeška, do učení přistoupit. Neboť tenž Jan Tomešek byvše zem-
ským portášem, když jel v slavney paměti ^{se}zesnulým Milestpanem
Cherinským, který toho času královským hejtmanem byl/ poručník
nezletilých dětí po hraběti Magnisovi/ nechtíve, jej postřelil
a potom jej vyhojiti dal, však ale na ruku žebrákem zůstal. Teh-
dy jej vyžádal v Kristu zesnulý Baren Cherínský od slavney pamě-
ti našeho dědičného v Kristu zesnulého Milest pana Hraběte/
/ Magnise/ aby mu jej z poddanosti propustil, že jej do smrti
živiti bude, poněvadž jej ožebračil, tak až posavad ve Veselí
pozůstává a dítky jeho na panství v městečku Velkey v poddanosti
pozůstávají a takž syn jeho jsouc stáří na 17 ,rok, poněvadž po
svém otci žádného dědictví aneb živnosti nemá a jen toliko po
službách od dětinství svého mezi dobrými lidmi se živí. A tenkrá-
te se jemu řemeslo zlíbilo, soukennickém, mně dožádal, abych já
jeho do učení přijal, vidouc já jeho persenu ,že soudci / ~~janovi~~ /
by byl k řemeslu našemu, nikoli z mé vůle toho neučiním, ani ne-
mohu, pokudž má nejmilestivější dědičná vrchnost mně neráčí do-
veliti. A tak poníženě a pokorně žádám/mou nejmilestivější pa-
ní ,paní hraběнку, že by témuž opuštěnému Syrotkovy z lásky vrch-
nostenské ráčili dovoliti, do učení jej přijati, tak aby při-
jdeuce do člověčenství ,mohl v poddanosti na panství zde
pozůstávati.

2
Což velikey vrchnostenské Milosti de těšice, milostivej resolu-
ci očeřávám a v ochranu Boží porúčejíce zůstávám umírajíc

Vysoce urozeney Hraběcí Milosti

Jan Myškeřík,

poslušný poddaný a Majstr,

soukenický z městečka Velkey,